

Ordfører bemærkede, at det, at nedsette den til 11 $\frac{1}{2}$ Ore, vilde være aldeles at ophæve Beskyttelsen; men deri kan jeg ikke give den ærede Ordfører Ret. Derfor vi skulde sætte raffineret Sukker til den Told, det skulde svare efter sin Sukkerholdighed, maatte vi sætte den til 10,3 Ore; den ærede Ordfører sagde 10 $\frac{1}{2}$ Ore, men nøjagtigt er det 10,3. Naar vi gaa til 11 $\frac{1}{2}$ Ore, er det netop for at lade det beholde en Beskyttelse af 1,2 Ore. Denne Beskyttelse vilde der selvfølgelig ikke være Mærskag til at lade det beholde, naar der ikke var Grund dertil; men en saadan Grund er der, og den ærede Ordfører har allerede anført den. Der gives nemlig eller antages at blive givet en vis Begunstigelse ved Udsørsel af Sukker fra Lydsland og Frankrig, hvilken Begunstigelse Sukkertoldkommissionen i sin Tid anslog til $\frac{1}{2}$ p. pr. Pd. Hvorvidt denne Begunstigelse ved Udsørslen af Sukker, denne Udsørselspræmie, som man kan kalde den, virkelig andrager $\frac{1}{2}$ p., skal jeg ikke have nogen Mening om; thi jeg har kun Sukkertoldkommissionens Betænkning derfor, og de Oplysninger, som deri ere fremkomne, ere ikke altid af den Art, at man fuldkommen kan bygge paa dem; der har i enkelte Tilfælde fundet Feilregning Sted. Jeg vil imidlertid gaa ud fra, at det virkelig er saa, og vi sige da, at det nævnte Sukker skal beholde denne Beskyttelse; jeg beder bemærket, at det virkelig er en Beskyttelse. Det naturlige Forhold vilde dog være, at vi, naar udenlandske Regjeringer ved Lovbestemmelse give en saadan Udsørselspræmie eller Begunstigelse for Udsørsel, hvorved andre Landes Beboere kunne faae den paagældende Artikel billigere, ikke her ved Lovbestemmelser fastsætte, at denne Begunstigelse kun skal komme nogle enkelte Borgere tilgode; den bør fornødigvis og rigtigt komme Alle tilgode. Vil Lydsland sælge sit Sukker til os $\frac{1}{2}$ p. under Indkjøbsprisen, som man kalder det, bør alle danske Forbrugere have det $\frac{1}{2}$ p. under Indkjøbsprisen, og Aktionærene i de danske Sukkerfabriker bør ikke alene nyde denne Fordel. Dette er naturligt, rimeligt og principrigtigt, men det er for at lade de danske Sukkerfabriker beholde en Beskyttelse tilbage, at Mindretallet foreslaar, at der endnu skal være 1,2 Ore Beskyttelse pr. Pd. Vi ville ikke gaa dem for nær, og det er ikke vor Hensigt, som den ærede Ordfører udtalte, pludselig at ophæve Beskyttelsen, men vi ville formindste den, indtil den endelig kan bortfalde; det er netop vor Hensigt, og det gjøre vi ved vort Forflag. Vi sige derved, at vi endnu paa Grund af Forholdene indtil videre

lade de danske Sukkerfabriker beholde for sig alene den Fordel, som skulde komme alle Landets Borgere tilgode; det er Beskyttelse. Der er en Grund, hvorfor jeg lægger temmelig megen Vægt paa, at vi i Virkeligheden komme til en alvorlig Nedsettelse af den nuværende Beskyttelse for raffineret Sukker, og det er den, at det er dette Punkt, hvorom Hovedkampen fra Beskyttelsesmændenes Side koncentrerer sig. Der er ikke noget Punkt i hele vor Toldlovgivning, paa hvilket saa stærke Indflydelser gjøre sig gjældende hos Regjeringen og paa mangfoldige andre Maader som netop ved dette Sukker spørgsmål, og hver Gang Toldloven har været for, ville de Herrer have bemærket, at den mest leverende Strid angaaende Enkeltheder altid føres om Sukker spørgsmaalet. Det kommer af, at de stærkeste Indflydelser gjøre sig gjældende paa dette Punkt, og det gjælder altsaa for os om at bryde Modstanden paa dette Punkt, fordi vi her komme Beskyttelsesystemet stærkere tillids, end vi kunne paa noget andet Punkt. Dette vil jeg tillade mig at lægge de Herrer paa Sinde. Alle de Finansministre, vi have haft, siden Toldloven første Gang blev forelagt, baade den nuværende ærede Ordfører i denne Sag, Minister Krieger, og den ærede nuværende Finansminister have alle kun med en vis Modstand ladet sig trykke til at gaa en lille Smule ned med denne Beskyttelse for raffineret Sukker, og have saavidt muligt holdt deres Haand over Sukkertoldbestemmelserne. Derfor vil jeg ogsaa af dette Hensyn tillade mig at opfordre det ærede Thing til at følge Mindretallet. Da vi ikke have nogen synderlig Udsigt til at faae den almindelige Toldlov gennemført i denne Samling — og Gud maa vide, naar det sker — saa lad os da nu benytte denne Leilighed til at faae Bestemmelserne om Sukkertolden, som er et af de vigtigste Punkter i hele vor Toldlovgivning, efter som den indbringer en Fjerdedel af hele Indsørfæstet, bragte i en saadan Form, at vi kunne være tjente dermed. — Skulde denne Lov ikke udkomme, vil jeg bemærke til ærede Medlemmer, at det ikke vil bringe Statskassen noget Tab, men tværtimod en lille Fordel. Loven omfatter jo nemlig 3 Hovedpunkter. For det Første indeholder den en Adskillelse mellem de 2 Klasser Sukkere fra 15—19 og fra 9—15. Derfor denne Adskillelse blev ophævet igen, derfor alle Sukkere fra 9—18 bleve slaaede sammen til een Position, vilde det medføre et Tab for Statskassen af 32,000 Kr. om Aaret. Det andet Punkt angaar Muskovadosukrene og naar de ikke længere faae Begunstigelse, vil det efter de fore-